

Vergaderjaar 1994-1995 Nr. 132a

23 985

Wijziging van de Werkloosheidswet en enkele andere wetten (aanscherping referte-eisen WW)

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹

Vastgesteld 15 december 1994

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de **PvdA**-fractie hadden met grote belangstelling kennis genomen van het voorliggend wetsvoorstel.

Zij constateerden met instemming dat het kabinet terwille van het rechtszekerheidsbeginsel gekozen heeft voor eerbiedigende werking terzake van lopende rechten vóór ingangsdatum wetswijziging.

Het kabinet presenteert deze eerbiedigende werking als een uitzondering op de hoofdregel van onmiddellijke werking. Zoals bekend betwisten de leden van de PvdA-fractie dat onmiddellijke werking hoofdregel moet zijn bij wijziging van sociale verzekeringswetten. Dit debat ten principale zal in de Eerste Kamer nog gevoerd worden rondom de notitie Overgangsrecht.

Deze leden wensten zich daarom thans te beperken tot de vraag of die eerbiedigende werking in dit voorstel zo consequent mogelijk wordt volgehouden.

Zij waren echter niet in staat om het betreffende wetsartikel (art. IV) geheel te doorgronden.

Zij illustreerden hun probleem met de volgende casuspositie:

X wordt na een zeer langjarig stabiel arbeidsverleden op 1-1-95 (vóór datum wetswijziging) getroffen door ontslagwerkloosheid. Hij is op dat moment 46 jaar. Volgens huidig WW-recht is zijn uitkeringspositie: maximaal 2½ jaar loongerelateerde uitkering en 1 jaar vervolguitering. Na 1 jaar WW aanvaardt hij een tijdelijke baan voor 1 jaar (1-1-96 tot 1-1-97). Volgens de huidige WW ontstaat er per 1-1-97 een *nieuw* WW-recht van dezelfde maximale duur. Inmiddels is echter de nieuwe WW van kracht. Volgens de nieuwe WW is er slechts recht ontstaan op een kortdurende uitkering à 70% ML. Indien het nieuwe recht overheerst is tijdelijke werkhervatting niet aantrekkelijk. Begrijpen de leden van de PvdA-fractie het goed als er in dit geval een nieuw «oud» recht is ontstaan en krachtens overgangsrecht de oude WW-regels nog toegepast worden? (max. 2½ jaar loongerelateerd en 1 jaar vervolgingsuitkering).

Waarom is in artikel IV lid 1 niet eenvoudig geformuleerd dat een «oud

¹ Samenstelling:

Van Gijzen (CDA), Van der Meulen (CDA), voorzitter, Rongen (CDA), Jaarsma-Buijserd (PvdA), Van de Zandschulp (PvdA), Gelderblom-Lankhout (D66), De Savornin Lohman (D66), Heijmans (VVD), Van Leeuwen-Schut (VVD), Bolding (GroenLinks), Barendregt (SGP), Schuurman (RPF) en Veling (GPV).

geval» onder de oude WW-criteria blijft vallen, voorzover en voor zolang betrokkene zich niet kwalificeert voor een «loongerelateerde uitkering en vervolguitkering» van hoofdstuk IIA van de nieuwe WW?

Voor de referte- en de arbeidsverledeneis van de WW tellen vanouds ambtelijke dienstjaren mee, wanneer deze voorafgegaan zijn aan een WW-verzekerde periode. Houdt de zgn. «WW-bodem eerste fase» van de ambtelijke wachtgeldten mede in dat eerdere WW-verzekerde periodes mede in dat eerdere WW-verzekerde periodes kunnen meetellen voor de duur van de (maximale) ambtelijke wachtgeldperiode?

Impliceert die «WW-bodem eerste fase» eveneens dat er voor een langdurig werkloze oudere ex-ambtenaar een IOAW-achtige voorziening bestaat?

De leden van de PvdA-fractie begrepen dat het «afdichten» van «onderbrekingswerkloosheid» in de WW stuit op problemen van uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid. Zij vroegen zich af of een oplossing van het geschetste euvel niet veeleer gezocht zou moeten worden in de sfeer van het arbeidsrecht. Is dat al eens onderzocht?

Naar de mening van de leden van de fractie van **D66** is het voorliggende wetsvoorstel een recordbreker. Tussen indiening en moment van afhandeling ligt ruim een maand. Temeer daar het een ingewikkeld stuk regelgeving betreft, is de kans op juridisch-technische fouten groot. Dit effect wordt nog eens versterkt doordat een ingrijpende nota van wijzigingen, die dateert van 29 november j.l., nodig bleek. Een zekere geruststelling is dat het vorige kabinet al drie pogingen deed tot wetswijziging op dit terrein, zodat een zekere ervaring is opgedaan. Ook de behandeling in de Tweede Kamer op 1 december jl. heeft verheldering gebracht in achtergrond en opzet van het wetsvoorstel. De leden van de fractie van D66 konden de hoofdrichting van dit voorstel onderschrijven, te weten een scherpere selectie van mensen, die in aanmerking komen voor een WW-uitkering, gecombineerd met een grotere relatering aan het arbeidsverleden. Deze leden zagen nog aanleiding tot de volgende vragen.

Op grond van het regeerakkoord is een eerdere versie van dit wetsvoorstel op 15 november vervangen door een nieuw ontwerp. Toch bleek binnen 2 weken opnieuw een ingrijpende nota van wijzigingen noodzakelijk. Kan de staatssecretaris deze gang van zaken toelichten?

Een voorwaarde van goede wetgeving is dat de normadressant inzicht heeft in de uitkomst van de regeling. Kan de staatssecretaris aan de hand van een voorbeeld aangeven hoe een uitkeringsgerechtigde die een bedrag X ontvangt, de samenstelling van dit bedrag kan teruglezen en dus controleren (zoals de voorwaarden voor het recht op uitkering, de eventuele toepassing van samenloopregelingen, arbeidsuren berekening etc.)?

Bij de mondelinge behandeling in de Tweede Kamer bleek dat de staatssecretaris het antwoord op een aantal vragen schuldig moest blijven omdat de registratie van gegevens ontbrak (met name effecten van de herkeuring op de overgang van WAO naar WW, personen die niet in aanmerking komen voor WAO). Welke maatregelen heeft de staatssecretaris voor ogen om hierin in de toekomst verbetering te brengen?

De voorzitter van de commissie,
Van der Meulen

De griffier van de commissie,
Nieuwenhuizen